

PARTISTYRELSENS YTTRANDE ÖVER MOTION 149

Motionären vill att Luleå/Kallax flygplats ska kunna användas som alternativ flygplats för norska och finska flygförband samt att en överenskommelse förhandlas fram för att Sverige på motsvarande sätt ska kunna nyttja flygbaserna på norska Bodö och i finska Rovaniemi.

Inom ramen för Nordic Defence Cooperation (NORDEFCO) bedrivs ett omfattande samarbete mellan såväl flyg, mark- och sjöförband i de nordiska länderna. Svenska flygförband genomför regelbundet övningar tillsammans med flygförband från Norge, Finland och andra länder.

Som motionären beskriver så finns redan i dag ett av regeringen fattat rambeslut för Försvarsmaktens utbildningar för, och övningar med, Danmark, Finland, Island och Norge under 2010 och 2011. Rambeslutet medger att Försvarsmakten får genomföra övningar på svenskt territorium och medför medgivande till tillträde till svenskt territorium.

I tillträdesförordningen finns allmänna bestämmelser om utländska statsfartyg och statsluftfartygs tillträde till svenskt territorium. I förordningen finns även generella bestämmelser bland annat om att statsluftfartyg som är i nöd inte behöver tillstånd för tillträde till svenskt territorium. Avseende möjligheter för svenska flygförband att landa på Bodö och Rovaniemi så sker det i enlighet med norska respektive finska regler.

I övriga fall får Norge och Finland liksom andra länder söka tillstånd i enlighet med tillträdesförordningen.

Partistyrelsen föreslår partistämman besluta

att anse motion 149 besvarad med vad som ovan anförts.

PARTISTYRELSENS YTTRANDE ÖVER MOTION 150

Motionären vill i motionen att Moderaterna ska verka för att planering för militär styrketillväxt införs som ett av Försvarsmaktens uppdrag.

Sveriges säkerhet byggs i samverkan med andra. Det går inte att se en situation där ett militärt hot endast påverkar ett av länderna i vårt närområde. Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat medlemsland eller nordiskt land. Om detta råder bred politisk enighet.

Denna säkerhetspolitiska inriktning ställer nya krav på det svenska försvaret och innebär stora förändringar. De största förändringarna sker just nu inom Försvarsmaktens personalförsörjning. Förr fanns en nationell insatsorganisation baserad på värnplikt och användbar endast inom Sverige, samt en särskild anställd utlandsstyrka för internationella fredsfrämjande insatser. Närområdesperspektivet för Östersjön, Norden och EU saknades.

Den nya försvarspolitiska inriktningen innebär en ökning av försvarets förmåga att med kort varsel genomföra insatser både i Sverige, i vårt närområde och bortom närområdet. Den nya insatsorganisationen utgörs av två typer av förband, stående förband med heltidsanställda soldater samt kontrakterade förband med tidvis tjänstgörande soldater. All rekrytering till försvaret sker på frivillig grund. Försvarsmaktens nya organisation ska vara intagen 2014 och i vissa delar något senare. Då har antalet tillgängliga soldater ökat från cirka 12 000 gripbara inom ett år till cirka 50 000 redo att sättas in med kort varsel.

Förutom Försvarsmaktens insatsorganisation skapas även en förbandsreserv med viss övertalig materiel för att kunna ge ökad uthållighet och volym.

Som motionären nämner finns även lagen om totalförsvarspflicht kvar men ska tillämpas först om försvarsberedskapen så kräver.

Alliansregeringen har gett i uppdrag åt Försvarsmakten att återupprätta försvarsplaneringen för Sverige. Den operativa försvarsplaneringen har den senaste tioårsperioden inte varit föremål för en samlad process. För att

Försvarsmakten ska kunna lösa sina uppgifter måste en aktuell planering för användning av militära resurser finnas.

Genom den nya inriktningen är målsättningen att Försvarsmakten ska genomföra övningar i större omfattning. Förmågan att samverka med andra byggs genom övningar, därför kommer fler övningar att genomföras, enskilt och tillsammans med andra.

En effekt av det gamla förrådsställda invasionsförsvaret var att en stor andel av förbandsmaterielen var obsolet och materielanskaffningen eftersatt. En ökad försvarsförmåga kräver modern materiel som finns tillgänglig. Alliansregeringen har bland annat beslutat om anskaffning av nya medeltunga helikoptrar för ökad taktisk rörlighet, nya ubåtar för att säkerställa att Sverige långsiktigt har världens ledande konventionella ubåtssystem i Östersjön, nytt signalspaningsfartyg, ny radarjaktrobot till JAS Gripen, nytt artillerisystem, nya stridsfordon med mera. Sammantaget bidrar denna materielförnyelse till att öka försvarsförmågan.

Under första hälften av 2011 genomförde Nato en omfattande utvärdering av den pågående försvarsreformen och Sveriges försvarsförmåga. Utvärderingen verifierar den svenska försvarsreformen och är genomgående mycket positiv till den svenska försvarsförmågan. Nato konstaterar att Sverige har god förmåga att försvara sitt eget territorium. Den nya svenska insatsorganisationen kommer att kunna bli en av de mest användbara i Europa.

Natos utvärdering bekräftar att Sverige ligger mycket långt framme i att utveckla ett tillgängligt, flexibelt och användbart försvar. Just ett sådant försvar som många länder nu försöker att skapa.

Detta bekräftar att den moderatledda regeringens försvarspolitiska inriktning för ett tillgängligt insatsförsvar som är redo att samverka med andra stärker Sveriges försvarsförmåga och möjligheterna att säkra internationell fred och säkerhet.

Partistyrelsen föreslår partistämman besluta

att anse motion 150 besvarad med vad som ovan anförts.

PARTISTYRELSENS YTTRANDE ÖVER MOTION 151

Motionen behandlar regelverket för traditionsfartyg. De nuvarande reglerna för säkerhet och behörighet till traditionsfartyg bedöms vara svåra att leva upp till och hotar värdefull kulturhistoria. Traditionsfartygen fungerar dessutom ofta som skolfartyg och utgör därför en viktig rekryteringsbas för sjöfartssyrkena. Därför anser motionären att Moderaterna ska verka för att reglerna utformas ur samma anda som i den internationella överenskommelsen Memorandum of Understanding Wilhelmshaven (MOU), alternativt för att Sverige ska anta särskild lagstiftning med syfte att bevara och möjliggöra drift av traditionsfartyg.

Partistyrelsen sympatiserar med motionens avsikt. Traditionsfartygen är viktiga kulturhistoriska minnen och utgör en viktig rekryteringsbas till sjöfartssyrkena. Transportstyrelsen lämnade i februari i år en utredning om behörighetskrav för traditionsfartyg till näringsdepartementet. I utredningen jämför Transportstyrelsen de svenska reglerna med övriga MOU-länders regler. Enligt utredningen följer de svenska reglerna i stort sett MOU, men att det finns möjligheter att anpassa kraven för behörigheter bättre till de behov som föreligger på traditionsfartyg. Därför har Transportstyrelsen tagit fram förslag på förbättringar i reglerna, som ska underlätta för ideella organisationer att driva sin verksamhet. Angående utrustning på traditionsfartyg, utgår partistyrelsen från att Transportstyrelsen också vill närma sig MOU Wilhelmshaven.

Partistyrelsen föreslår partistämman besluta

att anse motion 151 besvarad med vad som ovan anförts.

PARTISTYRELSENS YTTRANDE ÖVER MOTION 152

Motionären vill i sin motion att ansvaret för museer som är kopplade till aktiva, militära förband bör återföras till Försvarsmakten.

Försvarsmaktens huvuduppgift är att försvara Sverige, värna svenska intressen och främja säkerheten genom insatser på vårt eget territorium, i närområdet och globalt. Det bör inte vara Försvarsmaktens uppgift att driva museer.

Att bevara det försvarshistoriska kulturarvet är mycket viktigt. Runt om i Sverige finns ett stort antal museer av försvarshistorisk karaktär. Museerna drivs genom olika finansieringsmodeller varav ett antal får statligt stöd genom Statens försvarshistoriska museer. Det är en viktig kulturhistorisk uppgift för Statens Försvarshistoriska museer att vårda, systematiskt förteckna och vetenskapligt bearbeta Sveriges försvarshistoriska kulturarv.

Partistyrelsen föreslår partistämman besluta

att avslå motion 152.

PARTISTYRELSENS YTTRANDE ÖVER MOTIONERNA 153 OCH 154

I **motion 153** önskar motionären att Moderaterna ska verka för att Försvarsmakten bör reformeras genom att tillskapa ett framträdande och världsledande cyberförsvar samt att nämnda cyberförsvar bör ha en känd anfallsförmåga byggd på ickevåldsprincipen. Motionären yrkar vidare att cyberförsvaret bör ha som prioriterad målsättning att utgöra ett strategiskt avgörande skydd av Sverige och svenska nationella intressen ifrån hot ifrån främmande makt.

I **motion 154** föreslår motionären att Moderaterna ska verka för att Sverige snarast möjligt går i spetsen för att lansera ett internationellt initiativ i FN:s regi för att i lagen förbjuda bland annat alla skadliga datavirus och trojaner.

Motionärerna tar upp ett område som har getts stor uppmärksamhet under de senaste åren och blivit allt mer angeläget. Kända IT-attacker har genomförts mot företag och statliga institutioner men även i form av samlade attacker mot enskilda länder. Partistyrelsen delar motionärernas syn på betydelsen av en god beredskap för att kunna hantera IT-incidenter och vikten av informationssäkerhetsarbetet i samhället.

Informationssäkerhet är något som i princip berör alla aktörer i samhället. Ansvaret för informationssäkerhet på nationell nivå är i dag uppdelat på ett flertal myndigheter, bland andra Myndigheten för samhällsskydd och beredskap MSB, Post- och telestyrelsen PTS och Försvarets radioanstalt FRA.

MSB är den myndighet som har regeringens uppdrag att stödja och samordna arbetet med samhällets informationssäkerhet. FRA har bland annat till uppgift att stödja insatser vid nationella kriser med IT-inslag, genomföra IT-säkerhetsanalyser och medverka till identifiering av inblandade aktörer vid IT-relaterade hot mot samhällsviktiga system. Även Försvarsmakten har vissa uppgifter inom informationssäkerhetsområdet. Försvarsmaktens ansvar har framförallt bäring på rikets säkerhet rörande signalsskyddstjänst och säkra kryptografiska funktioner för en rad myndigheter.

Under 2010 gav alliansregeringen en rad uppdrag till MSB och FRA med syfte att förbättra beredskap och hantering av IT-incidenter. I uppdragen ingick bland annat att ta fram en nationell plan för hantering av allvarliga IT-incidenter och att lämna förslag beträffande varningssystem för kritisk infrastruktur och säker kommunikationsinfrastruktur för offentlig sektor. Resultatet presenterades under våren 2011 i inte mindre än sju rapporter med ett stort antal förslag för att stärka samhällets informationssäkerhet.

Efter beslut av regeringen flyttades Sveriges IT-incidentcentrum över från Post- och telestyrelsen till MSB den första januari i år och ombildades då till CERT-SE Sveriges nationella Computer Emergency Response Team. Syftet är att samla statens resurser för IT-säkerhet för att på så sätt skapa synergier och bättre förutsättningar för att förebygga och hantera IT-incidenter.

Sverige deltar aktivt i EU:s arbete för att stärka medlemsländernas beredskap och förmåga att hantera IT-incidenter. Det handlar bland annat om